

lem sagde det maaske noget en passant, men jeg vil alligevel gerne nævne det, thi jeg faar derved Lejlighed til ogsaa at imødegaa en Opfattelse, som har givet sig Udtryk i Dag: at det, som har været Formaalet med den opstillede Grænse, har været at spare Penge for Statskassen. Om det vil naas, er tvivlsomt, men jeg bestrider, at det har været Formaalet med den opstillede Skala at spare Penge; jeg har ikke tænkt mig den Mulighed, at vi skulde kunne gaa nedad med det Beløb, som for Tiden ydes til Løsning af det vanskelige Arbejdsløshedsproblem. Det er ikke tilsigtet, det er tilsigtet at faa her ligesom for Sygekasserne bestemte Regler for, for hvilke Personer Staten skal betale en Del af Præmierne. Det kan være efter de Oplysninger, det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds gav, at de paagældende Arbejders Indtægter er saa høje, at det virkelig, hvis disse Grænser fastholdes, vil betyde en Besparelse; det tør jeg ikke sige, for det er rigtigt, at jeg ikke i det Øjemed har ladet udarbejde Statistik over Arbejdernes Lønninger, thi det er jo ikke i og for sig det, det drejer sig om, om der er faa eller mange over eller under Grænserne, men det, det drejer sig om, er, om disse Indtægtsgrænser kan siges at være fastsatte saadan, at de rammer det rigtige, naar Talen er om, hvorvidt Staten skal betale en Del af Præmien; om der saa er flere eller færre, der er over eller under Grænsen, har i og for sig ikke noget med selve Afgørelsen af det Spørgsmaal at gøre, om den Indtægt er af en saadan Størrelse, at det er berettiget at sige, at den paagældende godt kan betale sin Præmie uden Tilskud fra det offentlige. Men det er i alt Fald ikke saaledes, at jeg har siddet og regnet ud, at nu skulde vi, naar vi satte disse Grænser, spare Penge for Staten. Ærede Medlemmer vil let forstaa, at Grænserne har jeg ment at burde sætte ligesom i Sygekasselovforslaget, da de hidtil har været de samme.

Det ærede Medlem (Martin Olsen) henstillede, om man ikke, da der her foreslaas, at der ogsaa kan ydes Arbejdsløshedsunderstøttelse til Barselkvinder, kan paalægge Kommunerne, som nu har en Pligt til at yde en saadan Understøttelse, at refundere Arbejdsløsheds-kasserne den Ydelse, de giver. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det vilde have sine Vanskeligheder at paalægge Kommune-kasserne at refundere Understøttelser, der erjudgetalte af andre Myndigheder og afgjorte af andre Institutioner end de paagældende kommunale Raad eller, hvis det er i en Købstad, af det paagældende Fattigudvalg,

men det er et Spørgsmaal, som vi kan forhandle om. Jeg synes for Resten, at det fra alle Sider set vil være rigtigst, at de paagældende fik den Barselhjælp, som jeg ogsaa mener, de bør have, af Kommune-kasserne, og at den Barselhjælp, der kan være Tale om at yde gennem Arbejdsløsheds-kasserne, bliver et Slags Tilskud til det, de faar af Kommunen. Men jeg gør opmærksom paa, at Fabriklovens Bestemmelser kun kommer de Kvinder til Gode, som arbejder i de Fabrikker, der er under Fabriktilsynet, og der kan jo være en Mængde Barselkvinder, som er Medlemmer af Arbejdsløsheds-kasser, men som ikke har Arbejde i saadanne Fabrikker eller Værksteder, der kommer ind under Fabriklovgivningen, i alt Fald under den gældende Lovgivning — nogle flere vil jo komme ind under den nye, hvis den bliver vedtaget. Ogsaa af Hensyn til dem, som ikke en Gang efter den gældende Fabriklov har Ret til at faa Hjælp af Kommune-kasserne, vil det være urimeligt at tage denne Bestemmelse ud af Lovforslaget her, men det er den Slags Detailler, som jeg erkender, det er berettiget at rejse Spørgsmaal om, og som vi nok kan komme ud over.

Saa havde det ærede Medlem (Martin Olsen) adskillige Bemærkninger at gøre i Anledning af Bestemmelsen i § 13, Punkt 7, der siger, at der heller ikke maa ydes Understøttelse af en anerkendt Arbejdsløsheds-kasse til Medlemmer, der vægrer sig ved at overtage et af Kassens Bestyrelse eller af et kommunalt Arbejdsanvisningskontor anvist Arbejde, som efter Bestyrelsens Skøn svarer til deres Evne, eller afvise et fra anden Side fremkommet Tilbud om saadant Arbejde. Jeg har ikke tillagt denne Bestemmelse nogen meget stor Betydning; jeg tror, det er rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Slagelse (Holger Neergaard) sagde, at det vil være overordentlig vanskeligt at faa konstateret, om de paagældende har afvist et saadant Arbejdstilbud, som er fremsat fra anden Side, og naar det ikke kan konstateres, at de med Urette har afvist det, er Arbejdsløsheds-kassernes Bestyrelse berettiget til fremdeles at udbetale Understøttelse. Jeg tror som sagt ikke, det vil faa Betydning i ret mange Tilfælde. Jeg er enig med det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) i, at der selvfølgelig ikke er tænkt paa, at de paagældende skulde kunne miste deres Arbejdsløshedsunderstøttelse, fordi de havde nægtet at tage Arbejde, som var lønnet under det, man plejer at kalde den tarifmæssige Takst. Maa jeg til de Bemærkninger angaaende